

عنوان مقاله:

نقش نور در معماری دوره قاجار- زندیه (نمونه موردی عمارت خسروآباد سنندج)

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سیدعدنان گنجی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر، ایران

خلاصه مقاله:

نور از عوامل موثر بر ارزش فضایی است که به عنوان غیر مادی ترین عنصر محسوس طبیعت همواره در معماری اسلامی وجود داشته و در معماری سنتی ایران پیوسته تحت تاثیر عوامل اقلیمی بوده است؛ نور خورشید را می توان موثرترین عامل اقلیمی بر بافت شهر و شکل گیری ابنیه سنتی دانست، در معماری بناهای گذشته ایران، نور و رنگ را در نقش جسم و روح می توان دید نور خورشید را می توان موثرترین عامل تاثیر گذار بر بافت شهر و شکل گیری ابنیه سنتی دانست نور روز و اهمیت بهره گیری از آن در معماری ایرانی و شکل دهی به فضاهای داخلی، از جایگاه ویژه ای برخوردار بوده است. دانستن روند نور و بهره گیری از نور خورشید به اندازه روند شکل گیری مصالح و یا شکل های مختلف زیر بنایی ساختمان جهت طراحی بسیار لازم می باشد. این پژوهش سعی بر آن شده پس از تعیین مفهوم نور در معماری به بررسی نقش نور در معماری دوره قاجار- زندیه (عمارت خسروآباد) و عناصر متعددی همچون ارس یها، پنجره، شباک و وزن را در فضاهای معماری سنتی پرداخته شده همچنین این مقاله با توجه به نقش نور در معماری دوره قاجار- زندیه، عمارت خسروآباد سنندج را با توجه به عناصر نور دهی از جمله در و پنجره، شباک و وزن مورد بررسی قرار داده است.

کلمات کلیدی:

نور، فضا، عمارت خسروآباد، زندیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723876>

